

Література

1. Гончарова К. В. Держава та її органи як суб'єкти трудового права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05 / К. В. Гончарова; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – К., 2013. – 20 с.

2. Про Положення про Державну інспекцію України з питань праці: Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 386/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua>.

3. Про затвердження Порядку проведення перевірок посадовими особами Державної інспекції України з питань праці та її територіальних органів: Наказ Міністерства соціальної політики України від 02.07.2012 № 390 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1291-12>.

3. Костюк В. Л. Правосуб'єктність органів, які здійснюють державний нагляд у сфері праці: науково-практичний аспект [Електронний ресурс] / В. Л. Костюк // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2012. – № 1 (5). – Режим доступу: <http://Lj.oa.edu.ua/articles/2012/n1/12kvlnpa.pdf>.

УДК 347.7:65.012.8(043.2)

Гарарук І. В., викладач,
Коломийський економіко-правовий коледж
Київського національного торговельно-економічного університету,
м. Коломия, Україна

ЗМІСТ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА ПРАВА НА КОМЕРЦІЙНУ ТАЄМНИЦЮ

Природа комерційної таємниці така, що вона може існувати виключно при ринкових відносинах, у той час як при адміністративно-командній системі й тільки державній формі власності функціонування інституту комерційної таємниці не є можливим.

Важко не погодитися з висловом В. Розенберга, якому вже понад сто років, про те, що промислова таємниця впливає із сутності строю, заснованого на свободі конкуренції як на змаганні сил, здібностей і праці кожного конкурента, але не на використанні роботи конкурента, бо інакше йдеться про недобросовісну конкуренцію [8, с. 68].

Можна дійти висновку, що комерційна таємниця є породженням конкуренції, а конкуренція, у свою чергу, – основа, фундамент ринкової економіки.

Середина вісімдесятих років минулого сторіччя стала переломним етапом для СРСР – почалася перебудова. Почали налагоджувати стосунки із західними державами, створюються перші спільні підприємства, поступово, одна за однією стали виявлятися прогалини в законодавстві. Тоді вперше за

довгі роки існування СРСР заговорили про комерційну таємницю та право на її захист. Відповідно до ст. 33 Закону «Про підприємства та підприємницьку діяльність у СРСР», до комерційної таємниці належать відомості, пов'язані з виробництвом, технологічною інформацією, керуванням, фінансами та іншою діяльністю підприємства, що не є державною таємницею, розголошення (передача, витік) яких може завдати шкоди його інтересам.

Обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, порядок їх захисту визначає керівник підприємства [4, с. 148].

Згідно ст. 36 Господарського кодексу, інформація пов'язана з виробництвом, технологією та іншою діяльністю суб'єкта господарювання, що не є державною таємницею, розголошення якої може завдати шкоди інтересам суб'єкта господарювання визнаються його комерційною таємницею. Для того щоб прослідкувати та проаналізувати зміст права на комерційну таємницю, звернемося до точок зору, щодо суб'єктивного права. Якщо це право належить юридичній особі, то можна його розкласти на певні індивідуальні можливості суб'єкта господарювання щодо його реалізації. А саме юридична особа може мати право користування даним об'єктом, повинна бути захищена з боку держави з приводу незаконного розголошення, сама має створити умови, щодо обмеженого доступу до таких відомостей, та у разі незаконного заволодіння та відтворення такої інформації іншою особою, така особа повинна бути притягнена до юридичної відповідальності.

Комерційна таємниця як правове явище має відповідну природу зародження та розвитку. При цьому право на комерційну таємницю регулюється цілою низкою нормативних актів, може належати виключно суб'єктам господарювання, а значить таке право може розглядатися як право об'єктивне, так і право суб'єктивне.

Література

1. Шевчук С. В. Актуальні проблеми імплементації норм міжнародного права в законодавство України щодо охорони та захисту комерційної таємниці / С. В. Шевчук // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право: науковий журнал. – Київ, 2011. – № 1 (54). – С. 91-95.

2. Андрощук Г. Захист комерційної таємниці в зарубіжній правовій доктрині: стратегії забезпечення лояльності працівників / Г. Андрощук // Юридичний журнал. – 2012. – № 5 (119). – С. 56-62.

3. Андрощук Г. О. Захист комерційної таємниці в США: протидія економічному шпигунству / Г. О. Андрощук // Наука та інновації: український оглядовий журнал майбутнього. – Київ, 2013. – Т. 9, № 1. – С. 80-95.

4. Нашинец-Наумова А. Ю. Информационная безопасность предприятия: теоретико-методологические основы правового обеспечения / А. Ю. Нашинец-Наумова // Адміністративне право і процес. – 2013. – № 4 (6). – С. 147-154.

5. Шевчук С. В. Исторична ретроспекція виникнення правової охорони комерційної таємниці в Україні / С. В. Шевчук, Т. В. Васильченко // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2011. – № 2 (55). – С. 119-124.

6. Чікін С. Комерційна таємниця як об'єкт управління на підприємстві: дії правового характеру / С. Чікін, В. Черненко // Теорія і практика інтелектуальної власності. – Київ, 2011. – № 4 (60). – С. 56-60.

7. Марчук У. Комерційна таємниця: правова регламентація, відповідальність і заходи щодо її збереження / У. Марчук // Бухгалтерський облік і аудит. – 2012. – № 5. – С. 49-54.

8. Іващенко В. Комерційна таємниця: що і як захищати / В. Іващенко // Юридичний журнал. – 2011. – № 7/8 (110). – С. 31-35.

УДК 349.2(536.2)(043.2)

Гаращенко Л. П., к.ю.н., доцент,
Київський національний лінгвістичний університет,
м. Київ, Україна

ТРУДОВИЙ ДОГОВІР ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ОБ'ЄДНАНИХ АРАБСЬКИХ ЕМІРАТІВ

Про важливість проведення порівняльно-правових досліджень неодноразово вказували у своїх працях представники юридичної компаративістики в Україні, відомі вчені Х. Н. Бехруз, О. Д. Тихомиров, О. В. Кресін, Л. А. Луць, представники науки трудового права, які займаються відповідними галузевими дослідженнями С. В. Вишновецька, М. І. Іншин, С. М. Прилипко, Н. М. Хуторян, Г. І. Чанишева, О. М. Ярошенко, В. І. Щербина та багато інших вчених, які внесли неоціненний здобуток у становлення і розвиток української правової школи.

Сучасні порівняльні дослідження у сфері трудового права спрямовані переважно на вивчення досвіду правового регулювання трудових відносин у європейських країнах та країнах-членах ЄС, що зумовлене головним і незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України на євроінтеграцію.

На сучасному етапі розвитку суспільних відносин важливим є дослідження досвіду правового регулювання трудових відносин не тільки європейських країн, але й країн, які відносяться до різних правових систем сучасного світу, країн з потужною економікою, з високим рівнем життя людини. Однією з таких країн є Об'єднані арабські емірати, яка належить до найбагатших держав світу. Громадяни Еміратів можуть похвалитися